

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Widowisko w kulturze popularnej
Kierunek:	Kulturoznawstwo, II stopień [4 sem], niestacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2013
Specjalność:	media i kultura popularna
Rok/Semestr:	I/2
Liczba godzin:	10,0
Nauczyciel:	Lisowska Beata, dr
Forma zajęć:	wykład
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	10,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 10,0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 10,0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 15,0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 15,0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Poziom trudności:	zaawansowany
Wstępne wymagania:	Zaliczenie z przedmiotów związanych z historią, antropologią bądź interpretacją mediów (w tym na poziomie studiów I stopnia).
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • dyskusja dydaktyczna • film • konsultacje • metoda przewodniego tekstu • pokaz • prelekcja
Zakres tematów:	<p>Antropologiczne podstawy teorii "widowiska" w kulturze (rytualność, znaczenie obrzędów przejścia, karnawalizacja kultury, czas sacrum, święta, teoria gier i zabaw, obrzęd, ceremoniał, maska)</p> <p>Oraz przykłady reprezentacji widowisk we współczesnej kulturze popularnej:</p> <p>Nowe formy parateatralne(happening, performance, „cirque nouveau”)</p> <p>Widowiska audiowizualne(kino postmodernistyczne, kino autorskie a kino gatunków, przykłady niefabularnych form filmowych: kino awangardowe/eksperymentalne/animowane, estetyka wideoklipu)</p>
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • esej • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność) • referat
Warunki zaliczenia:	Przygotowanie własnej prezentacji wybranego zagadnienia (na podstawie proponowanej literatury przedmiotu).

Literatura:	<p>Antropologia widowisk, red. L. Kolankiewicz, Warszawa 2005</p> <p>R. Caillois, Żywiół i ład, Warszawa 1973</p> <p>J. Huizinga, Homo ludens: zabawa jako źródło kultury, Warszawa 1985</p> <p>Karnawalizacja. Tendencje ludyczne w kulturze współczesnej, red. Jan Grad, Hanna Mamzer, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2004</p> <p>W. Dudzik, Karnawały w kulturze, Warszawa 2005</p> <p>V. W. Turner, Czy istnieją uniwersalia widowiskowe w micie, rytuale i teatrze, „Polska Sztuka Ludowa. Konteksty” nr 3-4, 2002</p> <p>T. Kowzan, O różnorodności i granicach sztuki widowiskowej [w:] Problemy teorii dramatu i teatru, red. J. Degler, t. 2, Wrocław 2003</p> <p>S. Świontek, Teatr jako widowisko [w:] Encyklopedia kultury polskiej XX wieku, tom: Teatr. Widowisko pod red. M. Fik, Warszawa 2000</p> <p>T. Pawłowski, Happening, Warszawa 1988</p> <p>R. Schechner, Co to jest performans?, „Dialog” nr 3, 2003</p> <p>M. Carlson, Performans, Warszawa 2007</p> <p>R. Kluszczyński, Film – wideo – multimedia, Kraków 2002</p> <p>T. Miczka, Wielkie ŻARCIE i Postmodernizm. O grach intertekstualnych w kinie współczesnym, Katowice 1992</p> <p>A. Zalewski, Strategiczna dezorientacja. Perypetie rozumu w fabularnym filmie postmodernistycznym, Warszawa 1998</p> <p>M. Giżycki, Nie tylko Disney. Rzecz o filmie animowanym, Warszawa 2000</p> <p>U. Jarecka, Świat wideoklipu, Warszawa 1999</p>
Modułowe efekty kształcenia:	<p>01 Student/ka rozumie specyfikę powiązań pomiędzy badaniami nad kulturą a pokrewnymi dziedzinami wiedzy</p> <p>02 Potrafi pozyskiwać i analizować informacje z wykorzystaniem różnych źródeł oraz dostrzega interdyscyplinarny charakter badań nad szeroko rozumianą problematyką kulturową</p> <p>03 Formułować krytyczne opinie o wytworach kultury na podstawie posiadanej wiedzy teoretycznej zdobytej w toku studiów oraz prezentować opracowania krytyczne w różnych formach i w różnych mediach.</p> <p>04 Analizować prace innych autorów, dokonać syntezy różnych idei i poglądów, dobrać metody i konstruować narzędzia badawcze.</p>